

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne takke for svaret, som også var det, jeg håbede, og jeg vil bare blot lige rette: Det hedder vel ikke en dispensation? Det er vel ikke en dispensation, der skal laves en liste over, for hvis det nye lovforslag bliver vedtaget, så er det tilladelser, man får.

Men med den lille parentes vil jeg blot sige, at jeg vil forelægge dette svar i den radikale folketingsgruppe, og efter hvad jeg kan bedømme på forhånd, vil det betyde, at Det Radikale Venstre kan støtte det her lovforslag i sin endelige udformning.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Arnold, og så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Det fremgår af betænkningen, at vi vil redegøre for vores standpunkt ved andenbehandlingen, og som det også fremgik af førstebehandlingen, så er det her lovforslag jo præget af, at der er ting i det, som vi støtter fuldt ud. De opstramninger med hensyn til masseødelæggelsesvåben, der nu foreslås indført i den danske våbenlov, støtter vi et hundrede procent. Så er der på den anden side nogle ændringer af krigsmaterielloven, hvor man i højere grad giver den store våbenindustri i udlandet mulighed for at kunne investere mere i Danmark, end man har gjort indtil videre. Det var vi imod.

Vi nævnte dengang muligheden for, at man kunne opdele lovforslaget, og der blev i forlængelse af det gennem Retsudvalget stillet et spørgsmål til regeringen om, hvorvidt den ville gå med til at opdele lovforslaget. Det kom der et afvisende svar fra regeringen på, og det er jeg altså fuldstændig uforstående over for, for der er intet, der sagligt begrunder, at de to ting skulle være i den samme lov.

Politisk ville der ikke blive forsinket noget som helst. Det er jo bare to forskellige afstemninger, man skulle have i stedet for én afstemning, og hvis man havde opdelt det, så kunne man uden problemer have fået et enigt Folketing til at støtte op bag implementeringen af FN-resolutionen. Det synes jeg ville have været flot, hvis man kunne det, hvis man havde fået det.

Så ville der være et mindre, men dog klart flertal for den anden del, hvis man havde været lydhør ved førstebehandlingen. Regeringen afviste i ren stædighed, eller hvad ved jeg, at gå

med på det, og det betyder, at vi så må finde ud af, hvad vi skal i forhold til et lovforslag, som trækker i begge retninger. Jeg vil sige, at det til sagn, der kom her til Det Radikale Venstre, synes jeg nu ikke er ret meget bevendt, for der er jo ikke tale om, at Folketinget får yderligere kontrol med noget som helst.

Man får informationer, o.k., men der er jo ikke mulighed for, at man kan gå ind og påvirke, hvordan regeringen håndterer de her bestemmelser, så jeg synes, det er en meget lille ting, som regeringen der har givet til Det Radikale Venstre, men det må De Radikale jo selv rode med.

Det her betyder så, at vi ved tredjebehandlingen vil undlade at stemme til lovforslaget. Der er ting i det, som vi støtter fuldt ud, der er ting, vi er imod, og det betyder, at vi må undlade at stemme. Som sagt synes jeg, det er kedeligt. Jeg forstår slet ikke, hvorfor regeringen ikke kunne yde den lillebitte service, der lå i, at den indvilligede i at opdele det her lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoner. (Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 1/2 2006. Første behandling 23/2 2006. Betænkning 20/4 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.